

CARMEN HERNÁNDEZ BARRERA
SORIA I NAVARRA
(Ólvega 1930 – Madryt 2016)

PROFIL BIOGRAFICZNY

Carmen urodziła się w Ólvega (Soria) 24 listopada 1930r. Swoje dzieciństwo spędziła w Tudeli (Navarra). Pod wpływem ducha św. Franciszka Ksawerego od dziecka odczuwała powołanie misyjne. Studiowała chemię na Uniwersytecie w Madrycie. Przez pewien czas należała do „Instytutu Misjonarek Chrystusa Jezusa” i studiowała teologię w Walencji. W 1964r. poznała kiko Argüello w barakach Palomeras Altas w Madrycie. Żyjąc wśród ubogich rozpoczynają Drogę Neokatechumenalną i przez ponad 50 lat oddali swe życie dla tej misji na cały świat. Miała ogromną miłość do Jezusa Chrystusa, do Kościoła, do Matki Bożej, do Papieża, do liturgii, do Sakramentów, do Pisma Świętego i do hebrajskich korzeni chrześcijaństwa. Zmarła w Madrycie 19 lipca 2016 roku.

ÓLVEGA

Dom, w którym urodziła się Carmen Hernandez

Carmen urodziła się w Ólvega, w prowincji Soria, w rodzinie wielodzietnej. Rodzice mieli na imię Antonio i Clementa. Była piątą z dziewięciorga rodzeństwa. Jej rodzina mieszkała w wiosce na Plaza de España. Została ochrzczona 28 listopada 1930 r. w kościele parafialnym Santa Maria la Mayor w Ólvega, w małej chrzcielnicy, która zachowała się do dziś.

TUDELA

Jej rodzina przeniosła się bardzo wcześnie do Tudeli, gdzie spędziła lata dziecięce i okres dorastania, aż do 15 roku życia. Uczyła się w szkole Towarzystwa Maryi. Wielu jezuickich misjonarzy, podróżując przez Tudelę, odwiedzało szkołę i mówiło o misjach na Dalekim Wschodzie. Te świadectwa rozbudziły w Carmen miłość do bycia misjonarką.

Brama Sądu. Katedra w Tudeli

Kiedy Carmen chodziła do szkoły, miała w zwyczaju przechodzić obok katedry Najświętszej Marii Panny, by zatrzymać się przy Najświętszym Sakramencie. Wchodziła przez jedne drzwi a wychodziła przez kolejne, modląc się codziennie w kaplicy Ducha Świętego. Wspomina, że w tej kaplicy poczuła powołanie do misji, słuchając po raz pierwszy po hiszpańsku ewangelii o cudownym połowie ryb.

JAVIER

Zamek Javier jest miejscem narodzin św. Franciszka Ksawerego, powszechnie uznawanego za patrona misji. Dom opuścił w wieku 18 lat i nigdy tu nie wrócił. Pociągnięty zapalem do ewangelizacji, przemierzył cały Daleki Wschód, Indie, Japonię i inne miejsca, umarł na granicy z Chinami, na wyspie Sancian. Carmen, w swoim umiłowaniu do misji, zwykła mawiać: "Poznałam św. Franciszka Ksawerego przed św. Pawłem", dlatego też św. Franciszek Ksawery i Indie stały się jej ideałem misyjnym.

W miejscu tym Carmen dołączyła do Instytutu Misyjnego Misjonarzy Chrystusa Jezusa, fundacji wspieranej przez biskupa Marcelino Olachea i jezuickiego misjonarza ojca Moises Domenzain, Instytut ten posiadał dom formacyjny w budynku obok zamku. Wstąpiła tam w 1954 r. i odbyła nowicjat. W instytucie przebywała przez 8 lat, dopóki Pan nie pokazał jej, że Jego wola była inna.

Po podróży do Ziemi Świętej w latach 1963-1964, po powrocie do Madrytu, rozpoczęła wraz z Kiko Arguello to, co później zostało nazwane Drogą Neokatechumenalną, którą Kościół oficjalnie uznał za "Itinerarium formacji katolickiej ważnej dla społeczeństwa i czasów współczesnych".

Zamek w Javier, Navarra

UŚMIECHNIĘTY CHRYSZTUS W ZAMKU JAVIER

W oratorium zamku w Javier znajduje się romańska rzeźba Chrystusa ukrzyżowanego, zwana "Uśmiechniętym Chrystusem", z głową lekko przechyloną na prawe ramię. Na ustach ma słodki i delikatny uśmiech. Carmen była poruszona, kiedy modliła się przed tym krucyfiksem uśmiechniętego Chrystusa.

*„Kto nie modlił się przed Chrystusem w Javier, nie wie, co to znaczy się modlić”
(Carmen)*

MODLITWA DO PRYWATNEGO ODMAWIANIA

By prosić o łaski i pomoc za wstawiennictwem
Carmen Hernández

**Panie,
który wybierając Sługę Bożą
Carmen Hernández
na współinicjatorkę
Drogi Neokatechumenalnej, obdarzyłeś ją
wielką miłością do Jezusa Chrystusa
i do Kościoła, do Pisma Świętego
i do modlitwy liturgicznej, płomienną
gorliwością do wędrownego głoszenia
Ewangelii i wiernością Tobie w próbie
krzyża; za jej wstawiennictwem, daj mi być
wiernym łasce chrztu, który otrzymałem;
jeśli to jest Twoją wolą,
daj mi łaskę, o którą Cię proszę.
Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.**

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo. Chwała Ojcu.

Zgodnie z dekretami Urbana VIII nie
chcemy w żaden sposób uprzedzać
osądu Autorytetu Kościoła.

ZA ZEZWOLENIEM
KOMPETENTNEJ WŁADZY